

Csak a képessé tevés gyógyítás – Dévény Anna küzdelmei

2014. június 30., hétfő, 06:30   Utolsó frissítés: 2014. július 02., szerda, 11:05

Szerző: Molnár Barbara

Minden csecsemőnek jól tennie az első hetekben néhány kezelés, az viszont létkérdés, hogy a koraszülöttsztyályokon rutinszerűen minden gyerek megkapja azt – állítja az elmúlt évtizedek legnagyobb hatású gyógytornásza, a korai fejlesztés elkötelezett híve, művelője, oktatója. A 75 éves Dévény Anna, akit szakmai körökben nagyon sokáig támadtak az általa kifejlesztett módszer miatt, csak reméli, hogy „lesznek, akik viszik a zászlót” és megőrzik a speciális manuális technika (SMT) tisztaságát.

hvg.hu: Módszere alapvetően eltér minden eddigi rehabilitációs eljárástól. Honnan jött az ötlet, hogy teljesen mást kellene csinálni a betegekkel a bevett módszerek helyett?

Dévény Anna: Az biztos, hogy új módszert nem az asztal mellett merengve talál ki az ember. Rengeteg gyakorlat és tapasztalat kell hozzá. Ötvenhét éve dolgozom, „kétszakmás” ember vagyok, és a kezdetek óta két oldalról, a mozgássérülések és az esztétikus mozgásképzés oldaláról gyűjtöm a tapasztalatokat. A művészi tornával kezdődött, amikor 10 évesen beíratlak **E. Kovács Éva táncművészeti iskolájába** [https://www.youtube.com/watch?v=X6swKf89fkQ] , hogy „sikkes legyen a gyerek”. Kovács Éva a nagy mozgásrendszer-alkotó, **Berczik Sára módszerének** [http://www.mozdulatmuveszet.hu/tartalom/mozdmuv/szemely/berczik2.htm] elvei alapján tanított, rendkívüli fantáziával és szuggesztivitással. Meghatározó volt, hogy az ő tanítványa lehettem. Volt tíz év, amikor Berczik és Kovács együtt dolgozott, én pedig mindkettőjüknel rengeteget gyakoroltam és hospitáltam. Ez volt a nagy iskolám. Az ő tanításuk nélkül nem jutottam volna sokra. És még egy név, akitől sok inspirációt kaptam: **Jeszenszky Endre** [http://hu.wikipedia.org/wiki/Jeszenszky_Endre] . Köszönöm mindhármuknak.

hvg.hu: Melyek voltak az első lépések?

D. A.: Miután gyógytornászi és művészi torna szakedzői diplomát is szereztem, a két szakmát párhuzamosan „űztem”; délelőtt gyógytorna a Neurológiai Klinikán, onnan rohanás délután művészi tornát tanítani. Ez heti hat napon keresztül, hiszen akkor még nem volt szabad szombat. Minden nap reggel fél héttől este tízig. Senki sem értette, én sem, hogy miért csinálom ezt az őrült hajtást, mert nem a pénzért. Ma már tudom, hogy „edzés” volt a következő négy évtizedre. A neurológián az „első lépés” húsz évig tartott, igen kevés gyógyítási sikerrel. Mindenképpen váltani akartam. És milyen a Jóisten forгатókönyve? Jött a felkérés, hogy iskolai tornaórák alól felmentett gyerekekkel foglalkozzam. Ezzel jött a lehetőség is régi elgondolásom megvalósítására. Arra, hogy kipróbáljam: a betegségtudat helyett és a korrekció mellett megadni a szép mozgás örömét ezeknek a gyerekeknek.

Dévény Anna

Fotó: hvg.hu

hvg.hu: Mikor kezdte ezt a munkát?

D. A.: 1976-ban fűzőt viselő, gerincferdült serdülőkkel. A gerincferdülés csontrendszeri probléma, nincs idegrendszeri sérülés, vagyis ezek a gyerekek mindent meg tudnak csinálni, csak korrekciós szempontból kell jól megválasztani a gyakorlatokat. Aztán utolért a neurológia, mert jött egy 9 éves kislány járógépben, torz mozgással, részben lebénult izmokkal, tele izomzsugorodással. Ezek a kontaktúráknak nevezett izom-, ín- és kötőszövet-elváltozások a mozgás olyan mechanikai akadályai, amelyekbe „bele kell nyúlni”, mert önerőből nem leküzdhetőek. És tornával se! Az akkori „belenyúlásokból” fejlődött ki, évtizedek millió tapasztalata alapján módszerem nagy „ütőkártyája”, a speciális manuális technika.

hvg.hu: A nyolcvanas évek elején pedig jött egy tévéműsor, ami országosan is ismertté tette.

D. A.: Igen. Ez úgy volt, hogy minden tanév végén tartottunk egy vizsgaszerű bemutatót a gyerekekkel. A negyedik évben már voltak haladó tanítványaim, és egész kis helyre műsor kerekedett ki. Ekkor tudtomon kívül valaki felhívta a munkámra Vitray Tamás figyelmét, aki bevett a „Siker” című műsorába, és elnyertem a legtöbb közönségszavazattal járó díjat. Ironikusan, erre szoktam mondani, hogy „na ezt nem kellett volna”. Megrohamoztak a betegek, és rögtön túske lettem a

szakma szemében. Az ezt követő 10-15 évre nem is szívesen gondolok vissza, mert ahogy a nóta mondja: „Csak a szépre emlékezem.”

hvg.hu: Mi volt a probléma? A szakma miért haragudott önre?

D. A.: Nagyon jól tudjuk az élet minden területéről, hogy nem díjazott ügyködés mást mondani és tenni, mint a megszokott. Ne menjünk messzebbre, csak Semmelweisig. Nagyon kevesen tudják, hogy őt agyonverték. Nem az ujja elvágásával fertőzte meg magát, ahogy ez a köztudatban él, hanem kényszerzubbonyba húzták, és úgy megverték, hogy az egész teste csupa seb lett. Az anyák megmentője szepszisben – gyermekági lázban – hunyt el. Az előzmény az volt, hogy csellel behívták egy osztrák elmeegógyintézetbe, ahonnan meg akart szökni. Elfogták, jött a kényszerzubbony, a többit pedig már meséltem.

Dévény Anna
Dévény Annának nem volt felhőtlen gyermekkora, kicsiként élte végig a háború borzalmait, és kilencévesen veszítette el édesanyját. A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban érettségizett 1954-ben, majd elvégezte az Állami Gyógytornászképzőt és a Testnevelési Főiskola művészi torna szakedzői szakát is. A hetvenes évek közepétől kezdi el saját útján járni, 1990-ben hozta létre a Dévény Anna Alapítványt, ahol a Dévény Speciális manuális technika-gimnasztika Módszerrel (DSGM) gyógyítanak elsősorban születési sérülteket. 1996 óta tart speciális tréningeket a Magyar Állami Operaház balettegyüttese számára. Bár a szakmával folyamatosan szembe megy, több rangos díjjal is jutalmazták munkáját: 2003-ban Batthyány-Strattmann László, 2010-ben Prima Primissima-díjas, 2014-ben pedig a Magyar Érdemrend Középkeresztjét kapta.

hvg.hu: Mi a szakmai szembenállás oka?

D. A.: A „másság”. Megpróbálom érthetővé tenni, hogy mit is jelent ez. Amióta a mozgásterápia mint módszer létezik, senki nem tisztázta, mi a gyógyítás és mi a fejlesztés. A gyógyítás az, hogy beindítom a nem működőt, és nem is akárhogy, hanem helyesen, szabályosan, jól. Fejlesztés, hogy a már helyesen működőt tovább finomítom, javítom, csiszolom. A probléma az, hogy mindenki fejlesztéssel akar gyógyítani, vagyis azt erőlteti, arra kényszerít, amire a csecsemő, a gyerek vagy a felnőtt páciens nem képes. Ez zajlik a mozgásrehabilitáció minden területén, ezt csináltam én is 20 évig, és ezzel kerültem szembe az eredménytelen munkától meghasonulva. Na mármost, ami nem működik, azon nincs mit fejleszteni. „Tessék csinálni” – hangzik az ukáz. De ha nem képes rá, és nem teszem képessé, akkor a lehetetlent várom el. A lehetetlen elvárás és erőltetése pedig nem gyógyítás. Csak a képessé tevés az.

hvg.hu: A Dévény-módszerben (DSGM) mi a gyógyítás és mi a fejlesztés?

D. A.: Módszeremben a speciális manuális technika (SMT) a képessé tevés, tehát a gyógyítás, és a speciális testképző gimnasztika (STG) a fejlesztés, amivel erősítünk és ügyesítünk. Az SMT azáltal gyógyít, hogy egyrészt helyreállítja az izomzat normál állapotát, másrészt az idegvégződéseket közvetlenül – természetesen a bőrön keresztül – ingerli, és ezzel hatékonyan tud ingerületet juttatni az agyba. Ez a direkt ingerlés a szülési sérülések valódi gyógyításának a

kulcsa. Ezáltal vált gyógyíthatóvá ez a súlyos probléma, azonban a gyógyuláshoz elengedhetetlen a minél korábban – lehetőleg már az inkubátorban – megkezdett kezelés.

Fotó: Stiller Ákos

hvg.hu: Miért ennyire fontos a korai kezelés?

D. A.: Azért, mert az agynak öt hónapos korig van egy tartalékállománya. Ez élettanilag leépül, ha nincs igénybe véve. Mi a direkt hatású manuális technikával – ami nem masszázs – igénybe vesszük ezt az állományt, vagyis beindítjuk a működést. A DSGM értelmezésében a gyógyulás nem azt jelenti, hogy a sérültet valahogy foglalkoztatom, hanem, hogy el lehet felejteni, hogy a valami gond volt. És van egy csodás ráadás is. Szinte minden korán kezelt gyerekünk szüleitől azt a visszajelzést kapjuk, hogy gyermekük az átlagnál okosabb és ügyesebb. Ennek is a tartalékállomány beindítása a magyarázata. A tartalékállomány létezését egy Edelman nevű agykutató mutatta ki, aki ezen felfedezéséért kapta meg a Nobel-díjat. Mi tulajdonképpen a természet öngyógyító lehetőségét használjuk ki.

hvg.hu: Mégis miért olyan nehéz ezt a módszert hivatalosan is elfogadtatni?

D. A.: Mert minden újnak törvényszerűen ez a sorsa. Nekem kezdetben fogalmam sem volt, hogy mibe vágok bele. Tettem a dolgom a legjobb belátásom szerint.

Soha nem kerestem a konfrontálódást, az jött magától. A drága **Frenkl Róbert professzor** [http://hu.wikipedia.org/wiki/Frenkl_R%C3%B3bert] – aki a kezdetektől a munkám pártfogója volt – távozása előtt azt mondta: „Legyen erős, a csata csak most kezdődik.”

hvg.hu: Ön túl a 75. életévén még a mai napig kezel, ezenkívül oktat, könyvet ír a módszeréről, úgy tűnik még mindig, mindent a kezében tart. Van, akinek át tudja adni majd a helyét?

D. A.: Nem a helyemet kell átadnom, hanem a zászlót. Remélem, lesznek, akik viszik. Az utódaim számára a legnehezebb feladat lesz megőrizni a DSGM tisztaságát. Mert ez csak a saját elvei alapján eredményes. Testidegen dolgokkal keverve elveszti a hatékonyságát. Ahogy gyógyszereket, úgy módszereket sem lehet össze-vissza keverni. Téves az a felfogás, hogy minél többfélét kap a páciens, annál jobb. Nem így van.

hvg.hu: Ráadásul még az Operában is dolgozik...

D. A.: Ez az én jutalomjátékom, 18 éve tartok speciális testképzést balettművészeknek, néhány éve pedig operaénekeseknek is. Számomra az igazi művész piedesztálon áll. Cseperedésem óta a csodálatom mellett, valahol nagyon értem és megértem őket. Tudom mi munka, öngyötres, kétség és kiszolgáltatottság van egy-egy nagy produkció mögött. És ezt én a végtelenségig becsülöm és tisztetem.

hvg.hu: Mennyit dolgozik naponta?

D. A.: Reggeltől általában késő délutánig kezelek, utána alszom egy órácskát, majd jön a „gályapadozás”, vagyis a könyvírás és a millió adminisztrálnivaló. Ez szombaton és gyakran vasárnap is így van. Nem panaszképp mondom. Éppen ellenkezőleg, köszönöm az „illetékesnek”, hogy még bírom.

hvg.hu: Térjünk vissza a szakmára. Az SMT-kezelés mely területeken hatásos még?

D. A.: A mozgássérülések valamennyi területén, mert az izomzat minden esetben érintett, és mi azt a jó kis manuális technikánkkal helyre tudjuk hozni. A szülési sérülések után a baleseti utókezelés a másik nagy szívügyem. Ilyen esetekben – ha nincs idegrendszeri vagy idegsérülés – hihetetlenül gyors javulást és „minőségi” mozgást tudunk elérni.

Fotó: Stiller Ákos

hvg.hu: Hogyan képzik a jövő „dévényes” szakgyógytornászait?

D. A.: Immár 18 éve folyik a négy féléves, akkreditált posztgraduális képzésünk, a Dévény Anna Alapítvány szervezésében. Kizárólag végzett gyógytornászok nyerhetnek felvételt, minimum két év szakmai gyakorlat után. Egyszerre 26 főt tudunk egy évfolyamba felvenni, mert ez szinte személyre szóló oktatás. Legutóbb 156 jelentkezőnk volt, pedig nem is volt meghirdetve.

hvg.hu: Az alapján, amit mondott az agy tartalékállományának beindításáról alapján nem lenne érdemes a módszert egészséges gyerekeknél is használni?

D. A.: A tapasztalatok alapján meggyőződésemmé vált, hogy minden csecsemőnek jót tenne az első hetekben néhány SMT-kezelés. Ez jelenleg hiú ábránd a kapacitáshiány miatt. Az viszont létkérdés, hogy a koraszülöttsztyályokon rutinszerűen megkapja minden gyerek ezt a kezelést. Ezzel ugyanis „kikoptatható” lenne a szülési sérülés. A statisztikánk azt mutatja, hogy 100 sérültből 80 egészségesen élhetne. Sajnos mindig lesz húsz olyan gyerek, akit nem lehet meggyógyítani, de ezen esetekben is lehet javulást elérni.

Csatlakozz a beszélgetéshez...

épésmérnök · egy éve

Nyugodtan mennybe lehet meneszteni! A módszertana eredeti, valid, eredményes és hatásos. A saját gyerekemen tapasztaltam, és ha hívő lennék, azt kérném, hogy áldja meg az isten mind a két kezével!

20 ^ | v · Válasz · Megosztás ›

Zatrig Nalbandian · egy éve

Nem sajnálkozni kell rajta, se mennybe meneszteni, csak észrevenni, hogy mit mond a története - a szakma szétszedi és kibekezi azt, aki kilóg, akkor is, ha pozitív irányba. Változtat, felkavarja a szellemi állóvizet, változtatni kell miatta, új szabályokat bevezetni... Pláne, ha még valami pszichés kattanása is van, hát akkor különösen úgy kezelik, mint valami "csóvás embert".

11 ^ | v · Válasz · Megosztás ›

ámulbámul · egy éve

Reméljük lesz aki folytatja a munkát. Nekünk segített.

6 ^ | v · Válasz · Megosztás ›

Yeri · egy éve

Edelman nem az antitestek négyláncú modelljének vizsgálatáért kapott Nobel-díjat? Vagy lenne egy másik Edelman is?

Kíváncsi lennék erre a tartalékállományra pontosabban is.

5 ^ | v · Válasz · Megosztás ›

Wiz ➔ Yeri · 6 hónapja

De, azért kapta a Nobelt, és nincs másik. (És egy n a neve, ahogy te írod, nem pedig ahogy a cikkben van.) Ezzel együtt van olyasmi a munkásságában, ami rokon ezzel a tartalékállomány gondolattal, bár ebben a formában valószínűleg nem értene egyet vele. Az angol wikipédián elég sok minden van erről, onnan el lehet indulni.

^ | v · Válasz · Megosztás ›

Oldkag · egy éve

Semmelweis súlyos psyches zavarokkal küzdött, erről kollégái pontosan beszámoltak. Természetesen mentális problémái semmit nem

csökkentenek felfedzése értékén. Teljesen felesleges áldozatot faragni belőle, ettől sem nagyobb nem lesz a felfedzése, sem sajnálatosabb személyes sorsa.

6   • [Válasz](#) • [Megosztás](#) ›

Vitalea ➔ Oldkag • egy éve

És ez a betegség mindjárt meg is indokolja az agyonverését...

15   • [Válasz](#) • [Megosztás](#) ›

benemini • egy éve

Tiszteletre méltó, amit csinál. De sajnos ez erős munkamániának tűnik, ami egy betegség. Vajon van családja? És ha igen, hogy viselik, hogy sosem számíthattak rá, mert ő nem bírt leállni a munkával, mert mindig valaki mással kellett foglalkoznia.. Vannak munkamániások, akik a kényszeres segítségbe vagy bármi másba menekülnek. Őket nagyon sokan tisztelik, ezért viszonylag későn derül csak ki, hogy gond van. Én már mindig fenntartással kezelem azokat az embereket, akármekkora teljesítményt is nyújtanak, akik büszkén mondják, hogy kora reggeltől késő estig dolgoznak minden nap, mert akinek nincs ideje a magánéletére, az nem lehet igazán erős személyiség. Az menekül.

3   • [Válasz](#) • [Megosztás](#) ›

Palotásné Horváth Zsuzsanna ➔ [benemini](#) • 4 hónapja

És ha nincs családja? Mit von le ez az érdemeiből, hogy gyerekek ezrein, tízezrein segít a módszere?

  • [Válasz](#) • [Megosztás](#) ›

Vízy Ildikó • 10 hónapja

Én csak jót tapasztaltam a Budapesti Korai Fejlesztőben! (2004-2006) Ha a kisfiam izomletapadását nem kezelték volna Dévény módszerrel, ma nem tudna járni! Köszönöm! Isten áldja meg Dévény Anna!

1   • [Válasz](#) • [Megosztás](#) ›